

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 1 december 2017
(OR. en)

14893/17

**Interinstitutionellt ärende:
2017/0248 (CNS)**

**FISC 308
ECOFIN 1031**

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	30 november 2017
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2017) 706 final
Ärende:	Ändrat förslag till RÅDETS FÖRORDNING om ändring av förordning (EU) nr 904/2010 vad gäller åtgärder för att stärka det administrativa samarbetet på mervärdesskatteområdet

För delegationerna bifogas dokument – COM(2017) 706 final.

Bilaga: COM(2017) 706 final

Bryssel den 30.11.2017
COM(2017) 706 final

2017/0248 (CNS)

Mot ett gemensamt mervärdesskatteområde i EU - Dags för beslut

Ändrat förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) nr 904/2010 vad gäller åtgärder för att stärka det administrativa samarbetet på mervärdesskatteområdet

{SWD(2017) 428 final} - {SWD(2017) 429 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Mervärdesskatt är en brett förankrad konsumtionsskatt, som är en viktig och växande källa till skatteintäkter i Europeiska unionen¹. Under de senaste åren har dock mervärdesskattesystemet inte kunnat hålla jämna steg med ekonomins globalisering och digitalisering.

Det nuvarande systemet för beskattning av handeln mellan medlemsstaterna bygger fortfarande på en övergångsordning. Under 1967 gjordes åtaganden om att inrätta ett slutgiltigt mervärdesskattesystem som, vid den tidpunkten, var avsett att inom Europeiska gemenskapen fungera på samma sätt som inom ett och samma land². Behovet av att avskaffa fiskala gränser mellan medlemsstaterna i slutet av 1992 gjorde det nödvändigt att ompröva det sätt på vilket handeln med varor beskattades i Europeiska gemenskapen. Målet var att varorna skulle beskattas i ursprungslandet, så att samma villkor som tillämpas på inhemsk handel också skulle gälla för gemenskapsintern handel, och därmed helt återspegla idén med en verklig inre marknad.

Eftersom de politiska och tekniska förhållandena inte var mogna för ett sådant system, antogs en övergångsordning för mervärdesskatt³. Denna övergångsordning delar, när det gäller varutransaktioner mellan företag (B2B), upp den gränsöverskridande rörligheten för varor i två olika transaktioner: En leverans av varor som är undantagen från skatteplikt i avgångsmedlemsstaten och ett gemenskapsinternt förvärv som beskattas i destinationsmedlemsstaten.

Dessa regler betraktades som tillfälliga och är inte utan nackdelar, eftersom man genom att tillåta inköp av varor utan att mervärdesskatt behöver betalas skapar möjligheter till bedrägeri, samtidigt som den komplexitet som är inbyggd i systemet inte är gynnsam för gränsöverskridande handel.

Det uppskattas att sammanlagt omkring 152 miljarder euro gick förlorade under 2015 på grund av brister i uppbörden av mervärdesskatt, däribland bedrägeri⁴. I tidigare uppskattningar beräknades förlusterna enbart till följd av gränsöverskridande bedrägerier uppgå till 50 miljarder euro⁵. Sådana bedrägerier snedvrider konkurrensen på den inre marknaden och hindrar den från att fungera på rätt sätt. Dessutom får de allvarliga följder för medlemsstaternas budgetar och Europeiska unionens (EU) budget, eftersom en del av EU:s egna medel grundas på mervärdesskatt.

¹ Mervärdesskatten ökade med något mer än 1 biljon euro under 2015. Denna siffra motsvarar 7 % av EU:s BNP eller 17,6 % av de samlade nationella skatteintäkterna (Eurostat).

² Rådets första direktiv 67/227/EEG av den 11 april 1967 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter. Rådets andra direktiv 67/228/EEG av den 11 april 1967 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter - Struktur och tillämpningsföreskrifter för det gemensamma mervärdesskattesystemet.

³ Rådets direktiv 91/680/EEG av den 16 december 1991 med tillägg till det gemensamma systemet för mervärdesskatt och med ändring av direktiv 77/388/EEG med sikte på avskaffandet av fiskala gränser (EGT L 376, 31.12.1991, s. 1).

⁴ CASE & Institute for Advanced Studies, Study and Reports on the VAT Gap in the EU-28 Member States: 2017 Final Report, 2017.

⁵ Ernst and Young, Implementing the 'destination principle' to intra-EU B2B supplies of goods, 2015.

I sin handlingsplan för mervärdesskatt av den 7 april 2016⁶ redogjorde kommissionen för behovet av att införa ett gemensamt europeiskt mervärdesskatteområde som kan hantera 2000-talets utmaningar. Ett antal viktiga åtgärder skulle vidtas på kort och medellång sikt för att modernisera EU:s mervärdesskattesystem och göra det enklare, mer bedrägerisäkert och företagsvänligt.

Kommissionen tillkännagav sin avsikt att föreslå ett slutgiltigt mervärdesskattesystem för gränsöverskridande unionsintern handel som bygger på principen om att varorna ska beskattas i destinationsmedlemsstaten, i syfte att inrätta ett stabilt gemensamt mervärdesskatteområde i Europa.

Kommissionen tillkännagav sin avsikt att förbättra utbytet och analysen av informationen från skattemyndigheterna och andra rättsvårdande organ genom kortfristiga åtgärder, att stärka Eurofisc⁷ och att införa nya verktyg, såsom gemensamma revisioner.

Syftet var att förbereda genomförandet av det slutgiltiga mervärdesskattesystemet och, i avvaktan på dess fullständiga genomförande, begränsa gränsöverskridande bedrägerier.

EU:s gemensamma system för administrativt samarbete mellan medlemsstaternas skattemyndigheter har funnits i många år. Det hjälper framför allt medlemsstaterna att uppbära mervärdesskatt på gränsöverskridande transaktioner och bekämpa bedrägerier på den inre marknaden. Europeiska revisionsrätten har dock påpekat⁸ att instrumenten för administrativt samarbete och för att bekämpa mervärdesskattebedrägerier i EU måste användas i större utsträckning och på ett bättre sätt.

I sina slutsatser från maj 2016 om bekämpning av mervärdesskattebedrägerier⁹ medgav rådet att ett förbättrat administrativt samarbete mellan skattemyndigheterna var av väsentlig betydelse. Rådet noterade kommissionens avsikt att lägga fram ett lagstiftningsförslag under 2017 som skulle syfta till förbättringar vad gäller att utbyta, dela och analysera viktig information samt innehöll ett förslag om gemensamma revisioner. Rådet har uppmanat kommissionen att föreslå sätt att hantera rättsliga hinder och praktiska begränsningar inom EU och i medlemsstaterna som står i vägen för ett kvalitativt steg framåt vad gäller informationsutbyte. Detta arbete bör främja samarbete och spänna över alla till buds stående medel, inklusive bland annat VIES¹⁰, Eurofisc och förfaranden för återkoppling, samt bemöta tull- och skattemyndigheternas utmaningar. Rådet underströk också att det automatiska informationsutbytet var ett av flera sätt att gå i bedrägeribekämpningen och det bekräftade att riskbedömning och riskanalys fortfarande är ett viktigt område där ytterligare förbättringar kan göras inom EU.

⁶ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om en handlingsplan för mervärdesskatt - Mot ett gemensamt mervärdesskatteområde i EU - Dags för beslut (COM(2016)148).

⁷ Eurofisc är ett nätverk av tjänstemän från de nationella skattemyndigheterna för snabbt och multilateralt utbyte av riktad information om mervärdesskattebedrägerier.

⁸ Särskild rapport nr 24/2015: Motverka gemenskapsinternt momsbedrägeri: Det behövs kraftfullare åtgärder, http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_24/SR_VAT_FRAUD_EN.pdf.

⁹ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/05/25-conclusions-vat-action-plan/>.

¹⁰ Systemet för utbyte av information om mervärdesskatt (VIES) gör det möjligt för medlemsstaterna att utbyta information om gränsöverskridande leveranser och beskattningsbara personer som är mervärdesskatteregistrerade.

I november 2016 välkomnade Europaparlamentet¹¹ handlingsplanen för mervärdesskatt och stödde dess åtgärder för att minska mervärdesskattegapet och bekämpa mervärdesskattebedrägerier.

Detta initiativ är en del av paketet om rättvis beskattning för skapandet av ett gemensamt mervärdesskatteområde i EU som anges i färdplanen för en mer enad, starkare och mer demokratisk union¹². Det syftar till att bekämpa gränsöverskridande mervärdesskattebedrägerier genom att genomföra rådets, Europaparlamentets och Europeiska revisionsrättens rekommendationer och snabbt och drastiskt förbättra hur skattemyndigheterna samarbetar sinsemellan och med andra brottsbekämpande organ.

Sådana åtgärder skulle bereda vägen för ett fullständigt genomförande av det slutgiltiga mervärdesskattesystemet. Den 4 oktober 2017 lade kommissionen fram en uppsättning lagförslag för att genomföra den första etappen av det slutgiltiga mervärdesskattesystemet genom vilken mervärdesskattebehandlingen av unionsinterna B2B-leveranser av varor ska fastställas¹³. En annan uppsättning förslag kommer att läggas fram nästa år.

De tre huvudsakliga formerna av gränsöverskridande bedrägerier är fortfarande de vanligast förekommande och mest betydande i hela EU: karusellbedrägerier (eller gemenskapsinterna bedrägerier via skenföretag), bedrägerier med begagnade bilar, och bedrägerier i samband med tullförfarandena 42 och 63.

Gemenskapsinterna bedrägerier via skenföretag innebär att en bedragare köper varor eller tjänster från en annan medlemsstat utan att betala mervärdesskatt, men sedan påför mervärdesskatt vid försäljning. Bedragaren betalar ingen mervärdesskatt till skattemyndigheterna (medan köparen kan dra av den). Europeiska revisionsrätten och Europol har uppskattat att gemenskapsinterna bedrägerier via skenföretag kan stå för förluster på mellan 40 och 60 miljarder euro i årliga mervärdesskatteintäkter och att 2 % av de grupper som ägnar sig åt organiserad brottslighet kan ligga bakom 80 % av bedrägerierna.

På grund av det dubbla mervärdesskattesystemet för bilar (nedan kallad *ordningen för beskattning av vinstmarginal* eller de *normala mervärdesskattereglerna*), är handel med bilar ofta föremål för mervärdesskattebedrägerier. Det enklaste sättet att begå bedrägerier är att sälja nästan eller helt nya transportmedel (där hela beloppet är beskattningsbart) som begagnade varor (där endast vinstmarginalen är beskattningsbar).

Slutligen missbrukas ofta ordningen för mervärdesskattebefriad import av varor (tullförfarandena 42 och 63), som infördes för att underlätta handeln när varorna omedelbart levereras till ett företag i en annan medlemsstat, genom att varorna avleds till den svarta marknaden utan att mervärdesskatt har betalats. Denna form av bedrägeri uppkommer ibland genom bedräglig undervärdering av varor för att undvika tullar. Under 2015 gjordes 8,5 miljoner mervärdesskattebefriade importtransaktioner till ett sammanlagt värde på 74 miljarder euro.

Genom detta initiativ skulle åtgärder särskilt utformade för att bekämpa dessa bedrägerier läggas till rådets förordning (EU) nr 904/2010¹⁴, som är den rättsliga ramen och grunden för administrativt samarbete och bekämpning av mervärdesskattebedrägerier.

¹¹ Europaparlamentets resolution av den 24 november 2016 – Vägen mot ett slutligt moms-system och bekämpning av momsbedrägeri (2016/2033(INI))

¹² https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/state-union-2017-brochure_en.pdf.

¹³ COM(2017) 567, 568 och 569, 4.10.2017.

¹⁴ Rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri (omarbetning).

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

I förordning (EU) nr 904/2010 föreskrivs de villkor enligt vilka medlemsstaternas behöriga myndigheter samarbetar med varandra och med kommissionen för att säkerställa efterlevnaden av mervärdesskattereglerna på den inre marknaden. I handlingsplanen för mervärdesskatt eftersträvar man att stärka de administrativa samarbetsinstrumenten, särskilt Eurofisc, som ett sätt att stärka förtroendet mellan skattemyndigheterna innan det slutgiltiga mervärdesskattesystemet träder i kraft. I avvaktan på att detta görs, kommer sådana åtgärder också att bidra till att minska gränsöverskridande bedrägerier.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Bekämpning av skattebedrägerier och skatteundandragande för att bidra till att trygga medlemsstaternas och EU:s intäkter och förhindra snedvridning av konkurrensen har varit en av kommissionens högsta prioriteringar under de senaste åren. I kommissionens politiska riktlinjer¹⁵ uppmanas till utökade insatser för att bekämpa skatteundandragande och skattebedrägerier, med hjälp av metoder såsom förbättrat administrativt samarbete mellan skattemyndigheter. Dessa prioriteringar återspeglas direkt i handlingsplanen för mervärdesskatt.

Detta initiativ går hand i hand med andra mervärdesskatteinitiativ och spelar en viktig roll när det gäller att trygga framgången för det mest ambitiösa förslaget – att genomföra det slutgiltiga mervärdesskattesystemet. Dessutom är gemenskapsinterna bedrägerier via skenföretag ett av de tio brottsområden som Europol och rådet har identifierat som topprioriteringar för Europeiska unionen för perioden 2018–2021¹⁶. En liknande inställning fanns under perioden 2014–2017. Följande är också relevant:

- Ikraftträdandet av direktiv (EU) 2017/1371, vilket kommer att omfatta allvarliga EU-omfattande mervärdesskattebedrägerier¹⁷, och
- Rådets förordning (EU) 2017/1939 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten¹⁸, som den 12 oktober 2017 antogs av 20 medlemsstater¹⁹. Detta oberoende och decentraliserade EU-organ ska ansvara för att utreda och lagföra brott som riktar sig mot EU-budgeten, såsom bedrägeri,

¹⁵ Politiska riktlinjer för nästa Europeiska kommission: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/juncker-political-guidelines-speech_en_0.pdf.

¹⁶ Rådets slutsatser av den 18 maj 2017 om fastställande av EU:s prioriteringar i kampen mot organiserad brottslighet och grov internationell brottslighet mellan 2018 och 2021 (<http://www.consilium.europa.eu/en/meetings/jha/2017/05/18/>). I rådets slutsatser anges också följande prioriterade mål: ”6) Störa organiserade kriminella grupper och specialister som är inblandade i punktskattebedrägerier och gemenskapsinterna bedrägerier via skenföretag”. Denna prioritering kommer att genomföras genom två operativa åtgärdsplaner: Punktskattebedrägerier och gemenskapsinterna bedrägerier via skenföretag. Vederbörlig hänsyn bör tas till erfarenheter från prioriteringen vad gäller punktskattebrott och gemenskapsinterna bedrägerier via skenföretag i den föregående policycykeln.

¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen.

¹⁸ Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten.

¹⁹ Följande medlemsstater deltar i det fördjupade samarbetet: Belgien, Bulgarien, Cypern, Estland, Finland, Frankrike, Grekland, Italien, Kroatien, Lettland, Litauen, Luxemburg, Portugal, Rumänien, Slovakien, Slovenien, Spanien, Tjeckien, Tyskland och Österrike. Hittills har Malta, Nederländerna, Polen, Sverige och Ungern beslutat att inte delta i initiativet, medan Danmark, Förenade kungariket och Irland inte deltar på grundval av protokollen nr 21 och 22.

korruption eller gränsöverskridande mervärdesskattebedrägeri som överstiger 10 miljoner euro.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Den rättsliga grunden för detta initiativ är artikel 113 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Rådet ska enhälligt anta bestämmelser om harmonisering av medlemsstaternas regler om indirekt beskattning i den mån en sådan harmonisering är nödvändig för att säkerställa att den inre marknaden fungerar väl och för att undvika snedvridning av konkurrensen.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Det är i första hand medlemsstaterna som ansvarar för förvaltning, uppbörd och kontroll av mervärdesskatt. Mervärdesskattebedrägerier är dock ofta kopplade till gränsöverskridande transaktioner på den inre marknaden eller inbegriper näringsidkare som är etablerade i andra medlemsstater än den där skatten ska betalas. De inverkar negativt på hur den inre marknaden fungerar och orsakar allvarliga förluster för EU-budgeten.

Enligt artikel 113 i EUF-fördraget ska rådet anta bestämmelser för att harmonisera lagstiftningen om indirekta skatter för att säkerställa den inre marknads upprättande eller funktion och undvika snedvridning av konkurrensen. Resultatet har blivit att EU:s samarbetsinstrument framför allt är utformade för att organisera utbyte av information mellan skattemyndigheter, samt att stödja gemensam revisionsverksamhet och inrättandet av Eurofisc-nätverket.

I handlingsplanen för mervärdesskatt efterlyses effektivare instrument, särskilt en starkare roll för Eurofisc, och nya former av samverkan och samarbete med en sund rättslig grund. Detta kan inte genomföras enbart på medlemsstatsnivå eller genom att använda icke-rättsliga instrument. Åtgärder på EU-nivå skulle ge ett mervärde utöver vad som kan uppnås på nationell nivå.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget bygger i stor utsträckning på det befintliga regelverket och kompletterar det endast där det behöver förstärkas. Alla föreslagna åtgärder inriktas på medlemsstaternas behov. Samtidigt som åtgärderna skulle få positiva effekter på nivån av mervärdesskattebedrägerier skulle de inte medföra några merkostnader för företag och förvaltningar, utom när det gäller åtgärder där det krävs it-utveckling. Även i dessa fall skulle kostnaderna för denna it-utveckling förbli begränsade.

De nya bestämmelserna skulle därför inte gå utöver vad som är absolut nödvändigt för att göra de administrativa samarbetsinstrumenten effektivare vid bekämpningen av gränsöverskridande mervärdesskattebedrägerier.

- **Val av instrument**

Det krävs en rådsförordning för att ändra den gällande förordningen (EU) nr 904/2010.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar och kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Vid utarbetandet av föreliggande förslag gjordes en utvärdering av den användning av EU:s ram för administrativt samarbete och bekämpning av mervärdesskattebedrägerier som föreskrivs i förordning (EU) nr 904/2010²⁰.

Medlemsstaterna ställer sig generellt positiva till den rättsliga och praktiska ram som infördes genom förordning (EU) nr 904/2010. De stora majoriteten anser att den har bidragit till att förbättra det administrativa samarbetet mellan dem. Förordningens effektivaste instrument anses vara utbyte av information på begäran, automatiserad åtkomst till information, Eurofisc och multilaterala kontroller.

Medlemsstaterna fortsätter dock att se nackdelar, särskilt vad gäller Eurofisc, som ännu inte har nått sin fulla potential. Det finns ett uppenbart behov av att utveckla nya instrument eller nya sätt att samarbeta. Medlemsstaterna stödjer särskilt alternativ såsom programvaran *Transaction Network Analysis*, (nedan kallad *TNC* eller *programvaran*) för att gemensamt behandla och utbyta uppgifter om mervärdesskatt inom Eurofisc²¹. Det finns även utrymme för att ytterligare utveckla automatiskt utbyte av information eller tillgång till nya uppsättningar av data. I detta sammanhang är medlemsstaterna särskilt intresserade av tillgång till tull- eller bilregistreringsuppgifter.

Att utbyta information med brottsbekämpande myndigheter i EU fortsätter att vara ett känsligt område för medlemsstaterna. De anser att deltagande i möten inom Eurofiscs verksamhetsområden eller spontant utbyte av underrättelser mellan Eurofisc, Europol och Olaf verkar vara bättre sätt att förbättra samarbetet mellan de myndigheter som deltar i bekämpningen av mervärdesskattebedrägerier på EU-nivå, än att bevilja Europol och Olaf automatiserad åtkomst till uppgifter i VIES eller Eurofisc.

Att förbättra det administrativa samarbetet i fråga om mervärdesskatt skulle vara helt förenligt med EU-initiativ på andra områden som för närvarande håller på att utarbetas. Detta gäller särskilt direktiv (EU) 2017/1371 och förordning (EU) 2017/1939 om upprättande av ett fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten. Allt detta visar att flera gemensamma initiativ på EU-nivå har liknande mål: Att förbättra samarbetet mellan brottsbekämpande och rättsliga myndigheter och hitta nya sätt att bekämpa de mest allvarliga hoten mot skatteintäkter.

- **Samråd med berörda parter**

Vid utarbetandet av det aktuella förslaget och bedömningen av de nuvarande arrangemangen, begärde kommissionen synpunkter från medlemsstaternas skattemyndigheter och allmänheten – särskilt i fråga om möjliga sätt att förbättra det administrativa samarbetet för att hantera gränsöverskridande bedrägerier.

²⁰ Arbetsdokument från kommissionen – Konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag.

²¹ Tjänstemän från Eurofisc kommer att använda TNA för att utbyta och gemensamt behandla mervärdesskatteuppgifter. Genom programvaran kommer man att kunna upptäcka och på ett tidigt stadium synliggöra misstänkta nätverk.

De flesta medlemsstaterna skulle stödja gemensam behandling av uppgifter i Eurofisc (TNA) och införandet av åtgärder för att bekämpa bedrägerier i samband med tullförfarandena 42 och 63. Att ge tillgång till bilregistreringsuppgifter har också stöd från de flesta medlemsstater.

Andra berörda parter, såsom näringslivet och medborgarna, stöder också EU:s roll vad gäller att bistå och säkerställa administrativt samarbete mellan medlemsstaterna. Vissa av dem anser att de nuvarande instrumenten inte är anpassade till nya affärsmodeller och att bekämpa gränsöverskridande bedrägerier eller organiserad brottslighet. Nya automatiserade utbyten av information och ett utökat samarbete mellan skattemyndigheter och brottsbekämpande myndigheter bör övervägas. De stöder en utökad roll för Eurofisc. De var generellt sett positivt inställda till gemensamma revisioner.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Utöver samråd med alla berörda parter, och i synnerhet medlemsstaternas skattemyndigheter, behövdes inga utomstående sakkunniga för att utarbeta föreliggande förslag.

- **Konsekvensbedömning**

Vid utarbetandet av det föreliggande förslaget tittade man i konsekvensbedömningen på fem huvudsakliga alternativ och delalternativ:

- Gemensamt behandla och analysera uppgifter i Eurofisc.
- Förbättra den operativa ramen för samordnade kontroller mellan medlemsstaterna.
- Utveckla utbytet av information och underrättelser mellan medlemsstaternas skattemyndigheter i Eurofisc och brottsbekämpande myndigheter på EU-nivå.
- Bekämpa bedrägerier som möjliggörs genom det dubbla mervärdesskattesystemet för bilar genom att förbättra tillgången till uppgifter ur fordonsregistren.
- Dela information om tullförfarandena 42 och 63 mellan tull- och skattemyndigheter.

Genom en noggrann analys drogs slutsatsen att flera alternativ bör behållas för att beakta alla relevanta frågor på ett korrekt sätt.

På grund av avsaknaden av relevanta uppgifter var det inte möjligt att exakt bedöma och kvantifiera fördelarna med de rekommenderade alternativen. Effekterna på de olika berörda parterna sammanfattades enligt följande:

- Medlemsstaterna: De huvudalternativ som omfattas av detta initiativ skulle kunna bidra till att gränsöverskridande mervärdesskattebedrägerier kan bekämpas snabbare och mer effektivt och borde därigenom öka mervärdesskatteintäkterna. Gemensam behandling av uppgifter inom Eurofisc skulle inte medföra några ytterligare kostnader, eftersom de redan bärs av Fiscalisprogrammet²². Ett nytt informationsutbyte mellan skatte- och tullmyndigheter och automatiserad åtkomst till bilregistreringsuppgifter skulle kunna medföra kostnader för genomförande och drift, men dessa skulle kunna begränsas eftersom befintliga system skulle kunna användas.
- Företag, däribland små och medelstora företag och mikroföretag: Med siktet bättre inställt på bedragare skulle efterlevnadskostnaderna och den administrativa bördan kunna minska för företag som deltar i unionsintern handel, eftersom de planerade alternativen skulle innebära att den tillgängliga informationen skulle användas och analyseras bättre, och därmed skulle minska behovet av administrativa utredningar

²² Förordning (EU) nr 1286/2013 av den 11 december 2013 om ett åtgärdsprogram för att förbättra skattesystemens funktionssätt i Europeiska unionen för perioden 2014–2020 (Fiscalis 2020).

och rapporteringsskyldigheter från de näringsidkare som följer reglerna. Företagen borde också kunna dra nytta av mer likvärdiga förutsättningar och en bättre fungerande inre marknad.

Den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag övervägdes av nämnden för lagstiftningskontroll den 13 september 2017. Nämnden avgav ett positivt yttrande med rekommendationer, särskilt avseende behovet av att bättre beskriva sambandet mellan detta initiativ och andra delar av handlingsplanen för mervärdesskatt och behovet av tydligare motivation för utformningen av alternativen. Dessa rekommendationer beaktades. Nämndens yttrande och rekommendationerna anges i arbetsdokumentet från kommissionen som åtföljer konsekvensbedömningen.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Detta initiativ omfattas inte av programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat.

- **Grundläggande rättigheter**

Det förväntas att detta förslag kommer att leda till nytt utbyte och gemensam behandling av befintliga mervärdesskatteuppgifter, vilka skulle kunna innehålla personuppgifter. Insamlingen av uppgifter skulle dock vara strikt riktad och begränsad till aktörer som är inblandade i bedrägliga transaktioner. Uppgifterna skulle bara bevaras under den tid som behövs för analys och undersökningar av de nationella skattemyndigheter som har befogenhet att verkställa skyldigheter på mervärdesskatteområdet. De skulle bara användas för att identifiera potentiella bedragare på ett tidigt stadium och för att sätta stopp för bedrägliga nätverk vars syfte är att missbruka mervärdesskattesystemet genom att begå mervärdesskattebedrägerier. De skulle bara vara tillgängliga för och användas av auktoriserad personal.

Dessa åtgärder skulle dock omfattas av artikel 8 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och, när dessa har införts i förordning (EU) nr 904/2010, artikel 55.5 i den förordningen, i vilken det hänvisas till den allmänna dataskyddsförordningen²³.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget får inga negativa konsekvenser för unionens budget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Enligt artikel 59 i förordning (EU) nr 904/2010 ska förordningen ses över vart femte år. Vidare måste medlemsstaterna enligt artikel 49, för att utvärdera hur väl det administrativa samarbetet fungerar för att bekämpa skatteundandragande och skatteflykt, till kommissionen lämna all tillgänglig information om tillämpningen av förordningen och, bland annat årlig statistik om användningen av samarbetsinstrumenten. I den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag anges indikatorer för övervakning och utvärdering (se kapitel 8.1).

²³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Förslagets huvudsyften är följande:

- Gemensamt behandla och analysera alla relevanta uppgifter i Eurofisc.
- Förbättra den operativa ramen för samordnade kontroller mellan medlemsstaterna.
- Utveckla utbytet av information mellan medlemsstaternas skattemyndigheter och brottsbekämpande myndigheter på EU-nivå.
- Bekämpa bedrägerier som görs genom dubbla mervärdesskattesystem för bilar genom att förbättra tillgången till uppgifter ur fordonsregistren.
- Bekämpa bedrägerier som inbegriper tullförfarandena 42 och 63.

Den 4 oktober 2017 lade kommissionen fram ett förslag om ändring av förordning (EU) nr 904/2010, särskilt artiklarna 17 och 31²⁴, som ska tillämpas från och med den 1 januari 2019 på certifierade beskattningsbara personer. Detta lagstiftningsförslag utgör därför ett ändrat förslag som omfattar dessa bestämmelser.

Åtgärder som är tillämpliga från och med dagen för denna förordnings ikraftträdande

Informationsutbyten utan föregående begäran

En ändring av artikel 13 skulle göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att utbyta information genom andra medel än standardformulär när de anser det vara nödvändigt.

Gemensamma revisioner

Det är ofta nödvändigt att göra en administrativ utredning för att bekämpa mervärdesskattebedrägerier, särskilt när den beskattningsbara personen inte är etablerad i den medlemsstat där skatten ska betalas. Kapitel VII innehåller bestämmelser om tjänstemäns närvaro på administrativa kontor och beskattningsbara personers lokaler under administrativa utredningar i andra medlemsstater. För att stärka skattemyndigheternas förmåga att kontrollera gränsöverskridande leveranser skulle ett nytt samarbetsinstrument tas med i förordningen. Gemensamma revisioner skulle göra det möjligt för tjänstemän från två eller flera skattemyndigheter att bilda en gemensam revisionsgrupp om de så önskar och att aktivt delta i en administrativ utredning. Denna grupp skulle undersöka gränsöverskridande transaktioner för en eller flera relaterade beskattningsbara personer (både juridiska och fysiska personer) som utövar gränsöverskridande verksamhet, inklusive gränsöverskridande transaktioner som involverar relaterade närstående företag som är etablerade i de deltagande länderna.

Dessutom, för att undvika att beskattningsbara personer väljer att etablera sig på platser i unionen som hindrar en korrekt tillämpning av mervärdesskattesystemet och för att undvika överlappande arbete och administrativ börda för skattemyndigheter och företag, bör den medlemsstat där den beskattningsbara personen är etablerad, om minst två medlemsstater anser att det är nödvändigt att göra en administrativ utredning av de belopp som deklarerats av en beskattningsbar person som inte är etablerad på deras territorium, men som beskattas där, genomföra utredningen och de begärande medlemsstaterna bistå etableringsmedlemsstaten genom att aktivt delta i revisionen. Denna åtgärd är särskilt relevant för att bekämpa bedrägerier inom e-handelsverksamhet.

Eurofisc

²⁴ COM(2017) 567, 4.10.2017.

Eurofisc inrättades genom kapitel X i syfte att snabbt kunna utbyta riktad information mellan medlemsstaterna för att bekämpa storskaliga eller nya mönster av mervärdesskattebedrägerier. För att påskynda den gemensamma bearbetningen och analysen av uppgifter inom Eurofisc håller kommissionen för närvarande på att utveckla TNA-programvara som medlemsstaterna frivilligt kan använda från och med 2018.

För att maximera programvarans potential att identifiera bedrägliga nätverk i hela EU bör man i förordning (EU) nr 904/2010 förtydliga bestämmelserna om gemensam bearbetning och analys av uppgifter inom Eurofisc. Ett deltagande i sådan behandling och analys kommer att fortsätta att vara frivilligt. Samtliga medlemsstater bör emellertid ge tjänstemän i Eurofisc tillgång till sina uppgifter i VIES om transaktioner inom unionen genom TNA. På så sätt kan programvaran identifiera alla potentiella bedrägerinätverk, inbegripet sådana som omfattar näringsidkare som är etablerade i medlemsstater som inte deltar.

Ändringarna ger också tydligare regler för hur Eurofisc kommer att fungera och drivas. De skulle göra det möjligt för Eurofisc att samordna gemensamma administrativa utredningar som inleds på grundval av dess riskanalyser. Tjänstemän i Eurofisc är ofta de första som varnas om nya bedrägerinätverk, och de har stor sakkunskap vad gäller allvarliga mervärdesskattebedrägerier. Därför skulle de vara bäst lämpade att samordna administrativa utredningar om sådana bedrägerier.

Detta skulle ge en snabbare och effektivare reaktion på TNA:s resultat och att informationen från sådana utredningar skulle omedelbart kunna behandlas i programvaran. En sådan samordning skulle i praktiken genomföras inom Eurofiscs verksamhetsområde med relevant sakkunskap genom en eller flera tjänstemän i Eurofisc från de medlemsstater som deltar i dessa utredningar. Mer samordnade kontroller mellan medlemsstaterna borde förbättra deras kapacitet att snabbt reagera på den ständigt föränderliga bedrägeriverksamheten.

Förslaget öppnar också för möjligheten för tjänstemän i Eurofisc att vidarebefordra information om trender för, risker för och allvarliga fall av mervärdesskattebedrägerier till Europol och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och att meddela sådana fall till Europeiska åklagarmyndigheten. Detta skulle särskilt omfatta de mest skadliga mervärdesskattebedrägerierna, såsom system med bedrägerier via skenföretag och missbruk av tullförfarande 42, som ofta inbegriper kriminella organisationer. Dessa organisationer utnyttjar sina internationella nätverk för att skapa avancerade system med bedrägerier via skenföretag i syfte att pressa ut pengar ur de nationella budgetarna. De gömmer sig bakom ombud, vilket minskar effekten av administrativa åtgärder.

Samarbete med brottsbekämpande myndigheter på EU-nivå skulle möjliggöra dubbelkontroll av information i Eurofisc mot brottsregister, databaser och annan information hos Olaf och Europol, och skulle bidra till att identifiera dem som bär det verkliga ansvaret för bedrägerierna och deras nätverk. Olaf får i synnerhet relevant information vid sina utredningar om tullbedrägerier, vilka är nära kopplade till mervärdesskattebedrägerier, såsom bedrägerier i samband med tullförfarande 42. Olaf kan också underlätta och samordna utredningar av mervärdesskattebedrägerier genom att utnyttja sitt sektorsövergripande tillvägagångssätt.

De flesta medlemsstaterna har redan infört ett sådant samarbete på nationell nivå och involverat Europol i bekämpningen av bedrägerier via skenföretag. Dessa samarbetsåtgärder är ofta komplexa och medför en risk för att värdet av informationen kommer att gå förlorad innan den når fram till rätt myndigheter. En direkt koppling mellan Eurofisc, Europol och Olaf samt Europeiska åklagarmyndigheten skulle i de allvarligaste fallen av mervärdesskattebedrägerier förkorta uppgifternas latens och maximera deras värde vid bekämpningen av kriminella organisationer.

Det föreliggande förslaget skulle upphäva vissa begränsningar av rätten för tjänstemän i Eurofisc att få tillgång till uppgifter i VIES om unionsinterna leveranser när leverantören eller kunden är registrerad i en annan medlemsstat (artikel 21.2). För närvarande är tillgången begränsad till sambandstjänstemännen för Eurofisc, vilka bör ha en personlig användaridentitet för de elektroniska systemen för att få tillgång till denna information. Dessutom måste informationen sökas i samband med en utredning av misstänkt bedrägeri och endast under normal arbetstid. Genom det här förslaget skulle det sistnämnda villkoret tas bort, eftersom en begränsning av tidsperioden för att bekämpa allvarliga mervärdesskattebedrägerier är svår att motivera. Det föreslås också att de praktiska detaljerna kring identifieringen av behöriga tjänstemän ska fastställas i en genomförandeakt för att bemöta farhågorna hos vissa medlemsstater.

Förfaranden för återbetalning av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten

Kapitel XII täcker vidarebefordrandet av ansökningar om återbetalning av mervärdesskatt i andra medlemsstater och utbyte av information om sådana ansökningar. Det skulle behöva ändras för att förbättra samstämmigheten med uppbörden av mervärdesskatteskulder i etableringsmedlemsstaten och för att undvika användningen av – tillika den administrativa bördan och kostnaderna för – en begäran om bistånd avseende indrivning av skattefordringar från etableringsmedlemsstaten för att uppskatta mervärdesskattebeloppet i den återbetalande medlemsstaten.

Enligt befintliga regler om bistånd avseende indrivning av skattefordringar kan myndigheterna i etableringsmedlemsstaten sända en begäran om återbetalning eller säkerhetsåtgärder till den återbetalande medlemsstaten för en uppskattning av mervärdesskattebeloppen. Detta kräver att den ansökande myndigheten upprättar en särskild begäran om bistånd avseende indrivning av skattefordringar. De myndigheter som ansvarar för återbetalning och indrivning av mervärdesskatt i den tillfrågade medlemsstaten måste delta i särskild samordning för att genomföra denna begäran och den berörda beskattningsbara person som vill bestrida de återbetalnings- eller säkerhetsåtgärder som vidtagits av de tillfrågade myndigheterna måste göra detta i den tillfrågade medlemsstaten i enlighet med artiklarna 14.2 och 17 i direktiv 2010/24/EU.

Den berörda beskattningsbara personen kan samtycka till en direkt transferering av mervärdesskatteåterbetalningen till etableringsmedlemsstaten för att betala sina utestående mervärdesskatteskulder i den medlemsstaten eller låta detta återbetalningsbelopp stå kvar som en säkerhetsåtgärd ifall mervärdesskatteskulderna bestrids i den medlemsstaten. I det senare fallet kan ett bestridande av kvarhållandet av detta belopp leda till att den beskattningsbara personen ställs inför de behöriga rättsliga myndigheterna i de egna etableringsmedlemsstaten under alla skeden av förfarandena avseende den omtvistade mervärdesskatteskulden.

Genom föreliggande förslag skulle behovet av begäran om bistånd avseende indrivning av skattefordringar undvikas, i den mån den beskattningsbara personen samtycker till en direkt transferering. Därigenom skulle också den ansökande medlemsstatens administrativa börda minskas, och alla administrativa bördor och kostnader för den tillfrågade medlemsstaten kunna undvikas.

Vid tillämpningen av transfereringar och belopp som hålls kvar för att säkra betalningen av omtvistade mervärdesskatteskuldigheter i etableringsmedlemsstaten måste den medlemsstaten ta tydlig hänsyn till den beskattningsbara personens rättigheter. För detta syfte planeras i förslaget rättslig tillsyn över att etableringsmedlemsstaten håller kvar det mervärdesskattebelopp som ska återbetalas. Tanken är att hjälpa beskattningsbara personer

som önskar bestrida åtgärden, eftersom de inte längre behöver bestrida säkerhetsåtgärderna i den andra medlemsstaten

Anmälningar till Olaf och Europeiska åklagarmyndigheten av allvarliga fall av mervärdesskattebedrägerier som berör minst två medlemsstater

Kapitel XIII, som behandlar förbindelserna med kommissionen, behöver ändras för att bättre skydda Europeiska unionens ekonomiska intressen. De medlemsstater som deltar i den europeiska åklagarmyndigheten bör till kommissionen lämna information om de allvarligaste brotten mot det gemensamma systemet för mervärdesskatt i den mening som avses i artikel 2.2 i direktiv (EU) 2017/1371. Dessa fall inbegriper verksamhet i två eller flera medlemsstater och en total skada på minst 10 miljoner euro.

Den europeiska åklagarmyndigheten kommer att vara ett oberoende och decentraliserat EU-organ. Den kommer att ansvara för att utreda och lagföra brott som riktar sig mot EU-budgeten, såsom gränsöverskridande mervärdesskattebedrägerier som överstiger 10 miljoner euro. Den kommer att fungera som en enda myndighet i alla deltagande medlemsstater och kommer att förena europeiska och nationella brottsbekämpande insatser genom ett enhetligt, sammanhängande och effektivt tillvägagångssätt.

Olaf kommer att få fortsatt ansvar för administrativa utredningar av oriktigheter som är oriktigheter med och utan misstanke om bedrägeri som påverkar EU:s ekonomiska intressen. Dess mandat och behörighet vad gäller mervärdesskattebedrägerier går därför utöver de fall som identifierats som mest allvarliga i artikel 2.2 i direktiv (EU) 2017/1371. Dessutom kommer Olaf, eftersom inte alla medlemsstater kommer att medverka i Europeiska åklagarmyndigheten, att fortsätta med sina administrativa utredningar vad avser de medlemsstater som inte deltar på samma sätt som i dag. I de deltagande medlemsstaterna ska Europeiska åklagarmyndigheten och Olaf, i frågor som faller inom Europeiska åklagarmyndighetens behörighetsområde, införa och upprätthålla ett nära samarbete som syftar till att säkerställa att deras mandat kompletterar varandra och att dubbelarbete undviks. I detta sammanhang kan Olaf ge stöd till Europeiska åklagarmyndighetens utredningar om fall av mervärdesskattebedrägerier.

Olaf kan också underlätta och samordna utredningar av mervärdesskattebedrägerier genom att använda sitt tvärvetenskapliga tillvägagångssätt, samt tillhandahålla analyser och underrättelser. I detta syfte bör medlemsstaterna underrätta Olaf om brotten mot det gemensamma systemet för mervärdesskatt om de anser det lämpligt för utövandet av sina mandat.

Uppdatering av de villkor som styr informationsutbytet och kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter

Kapitel XV, i vilket villkoren fastställs för informationsutbytet, ska ändras för att återspegla den nya rättsliga grunden för skyddet av personuppgifter: Förordning (EU) 2016/679.

Kapitel XVI, med allmänna bestämmelser och slutbestämmelser, måste uppdateras med den nya rättsliga grunden för medlemsstaternas kontroll av hur kommissionen utövar sina genomförandebefogenheter: Förordning (EU) 182/2011.

Åtgärder som gäller från och med den 1 januari 2020

Utbyte av tullförfarandena 42 eller 63 och uppgifter ur fordonsregister med skattemyndigheter

I kapitel V behandlas lagring och utbyte av information om beskattningsbara personer och transaktioner. En ändring av detta kapitel skulle göra det möjligt att utbyta uppgifter om mervärdesskattebefriade importörer och fordonsregistrering.

Den första nya uppsättningen data skulle utbytas för att bekämpa missbruk av systemet för import av varor utan att mervärdesskatt betalas (tullförfaranden 42 och 63), när varorna var avsedda att levereras till en annan medlemsstat men avleddes till den svarta marknaden. En svaghet i dessa förfaranden är att hela förfarandet kan ta lång tid att kontrollera, trots att risken för bedrägerier snabbt kan uppstå. Innan skattemyndigheterna kan utföra sådana kontroller i de importerande medlemsstaterna och destinationsmedlemsstaterna måste de vänta på importörens sammanställning, vilken ofta inte görs.

Genom det här förslaget ska relevanta uppgifter i samband med tullförfarandena 42 och 63 som lämnats in elektroniskt tillsammans med tulldeklarationen (t.ex. mervärdesskatteregistreringsnummer, värdet på de importerade varorna, typ av råvaror, etc.) utbytas av den importerande medlemsstaten med skattemyndigheterna i destinationsmedlemsstaten. Skattemyndigheterna i båda länderna skulle därför kunna dubbelkontrollera denna information med de uppgifter som importören lämnar i sin sammanställning och mervärdesskattedeklaration och av mottagaren i dennes mervärdesskattedeklaration. Om destinationsmedlemsstaten upptäcker att kundens registreringsnummer för mervärdesskatt, även om det är giltigt, har kapats av importören, kan den omedelbart underrätta den importerande medlemsstaten, så att den kan kontrollera importören. Dessutom skulle skattemyndigheterna kunna upptäcka fall av undervärdering vid tidpunkten för import, i syfte att undvika tull, genom dubbelkontroll av tullmyndigheternas uppgifter med sammanställningarna av mervärdesskatt. Utvidgad tillgång till uppgifterna kan beviljas till tjänstemän i Eurofisc, på samma sätt som för unionsinterna leveranser.

En ändring av artikel 21 skulle också klargöra att de tullmyndigheter som ansvarar för kontroll av villkoren för befrielse från mervärdesskatt i tullförfaranden 42 och 63 beviljas automatiserad åtkomst till systemet för utbyte av information om mervärdesskatt (VIES), så att de kan kontrollera giltigheten vad gäller registreringsnumren för mervärdesskatt. Detta är ett av villkoren för att bevilja befrielse från mervärdesskatt vid tidpunkten för import och en automatisk kontroll vid gränsen skulle ha en betydande avskräckande effekt mot denna typ av bedrägerier.

Den andra nya uppsättningen data som kan utbytas skulle användas av tjänstemän i Eurofisc för att hantera gränsöverskridande bedrägerier som inbegriper försäljning av begagnade bilar. Det skulle i synnerhet göra det möjligt för dem att snabbt identifiera vem som har begått de bedrägliga transaktionerna och var. I praktiken skulle denna tillgång beviljas genom plattformen Eucaris²⁵, genom vilken automatiskt informationsutbyte om fordonsregistreringar redan görs.

Åtgärder som gäller från och med den 1 juli 2021

När en beskattningsbar person som är etablerad i en medlemsstat levererar varor eller tillhandahåller tjänster till kunder som är etablerade på en annan medlemsstats territorium är de i allt större utsträckning föremål för skyldigheter i den andra medlemsstaten. Detta beror ofta på den tekniska utvecklingen. För att underlätta en korrekt tillämpning av mervärdesskatt på sådana gränsöverskridande transaktioner bör den mekanism som föreskrivs i artikel 32, varigenom information görs tillgänglig för beskattningsbara personer, utvidgas till att omfatta annan information, särskilt skattesatser och åtgärder som riktar sig till små företag.

²⁵ Eucaris inleddes under 1994 för att göra det möjligt för nationella registreringsmyndigheter att samarbeta för att bekämpa internationell fordonsbrottslighet och körkortsturism genom utbyte av fordonsregistrering och körkortsinformation. Alla EU-länder använder numera det system som har utvecklats och drivs genom samarbetet på plattformen Eucaris.

Ändrat förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) nr 904/2010 vad gäller åtgärder för att stärka det administrativa samarbetet på mervärdesskatteområdet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,
i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och
av följande skäl:

- 1) ~~I sin handlingsplan för mervärdesskatt³ tillkännagav kommissionen sin avsikt att lägga fram ett förslag om fastställande av principerna för ett slutgiltigt mervärdesskattesystem för gränsöverskridande handel mellan företag i olika medlemsstater. Rådet uppmanade i sina slutsatser av den 8 november 2016⁴ kommissionen att under tiden göra vissa förbättringar av unionens mervärdesskatteregler vid gränsöverskridande transaktioner.~~
- 2) ~~Den certifierade beskattningsbara personen är ett av huvudinslagen i detta nya slutgiltiga mervärdesskattesystem för unionsintern handel och kommer dessutom att användas för vissa förenklingsåtgärder inom ramen för det nuvarande mervärdesskattesystemet. Begreppet certifierad beskattningsbar person bör göra det möjligt att bevisa att en viss beskattningsbar person kan betraktas som en pålitlig skattebetalare inom unionen.~~
- 3) ~~Vissa regler som fastställs genom direktiv 2006/112/EG⁵ för transaktioner som anses bedrägerikänsliga ska endast tillämpas om certifierade beskattningsbara personer deltar. Det är därför viktigt att status som certifierad beskattningsbar person kan kontrolleras med hjälp av elektroniska medel för att garantera att dessa regler kan tillämpas.~~

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

² EUT C [...], [...], s. [...].

³ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om en handlingsplan för mervärdesskatt: Mot ett gemensamt mervärdesskatteområde i EU – Dags för beslut (COM(2016)148 final, 7.4.2016).

⁴ Rådets slutsatser av den 8 november 2016 om förbättringar av EU:s nuvarande mervärdesskatteregler vid gränsöverskridande transaktioner (nr 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023 av den 9 november 2016).

⁵ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

- 4) ~~I det första steget mot ett slutgiltigt mervärdesskattesystem, som föreslås i handlingsplanen för mervärdesskatt, bör man i fallet med unionsinterna leveranser av varor tillämpa omvänd betalningsskyldighet när förvärvaren är en certifierad beskattningsbar person. Det är därför viktigt, för en beskattningsbar person som gör en unionsintern leverans av varor, att veta om kunden har beviljats status som certifierad beskattningsbar person. Med hänsyn till den praktiska likheten med det nuvarande undantaget för gemenskapsinterna leveranser av varor och för att undvika onödiga kostnader eller bördor, bör man använda det nuvarande systemet för utbyte av information om mervärdesskatt (VIIES), i vilket uppgifter om status som certifierad beskattningsbar person bör införas.~~
- 5) ~~För att tillhandahålla information om huruvida beskattningsbara personer i medlemsstaterna har beviljats status som certifierad beskattningsbar person, bör medlemsstaterna i ett elektroniskt system registrera och lagra de uppdaterade uppgifterna om status som certifierad beskattningsbar person för beskattningsbara personer. Skattemyndigheten i en medlemsstat bör därefter bevilja skattemyndigheter i andra medlemsstater automatisk tillgång till denna information och bör, på begäran från de personer som avses i artikel 31.1 i rådets förordning (EU) nr 904/2010⁶, på elektronisk väg kunna bekräfta status som certifierad beskattningsbar person för varje beskattningsbar person när denna status är relevant för ändamålet med de transaktioner som avses i den artikeln.~~
- 6) ~~Med hänsyn till att bestämmelserna i denna förordning till följd av ändringar som införs genom rådets direktiv [...] /EU⁷, bör denna förordning tillämpas från och med dagen för tillämpningen av dessa ändringar.~~
- 1) Det nuvarande systemet för beskattning av handeln mellan medlemsstaterna bygger på en övergångsordning som infördes 1993 och som har blivit föråldrad och ofta är föremål för bedrägerier inom ramen för ett mycket komplicerat mervärdesskattesystem. Kommissionen har lagt fram ett förslag³ om principer för ett slutgiltigt mervärdesskattesystem för gränsöverskridande B2B-handel mellan medlemsstaterna som skulle bygga på beskattning av gränsöverskridande leveranser i destinationsmedlemsstaten. Med tanke på att det kan ta flera år innan det slutgiltiga mervärdesskattesystemet för unionsintern handel kan genomföras fullt ut behövs kortfristiga åtgärder för att effektivare och snabbare bekämpa gränsöverskridande mervärdesskattebedrägerier. Förbättring och förenkling av de administrativa samarbetsinstrumenten, särskilt Eurofisc, är också av stor betydelse för att bekämpa mervärdesskattebedrägerier i allmänhet och för att stärka förtroendet mellan skattemyndigheter innan det slutgiltiga mervärdesskattesystemet införs.**
- 2) Det är ofta nödvändigt att utföra en administrativ utredning för att bekämpa mervärdesskattebedrägerier, särskilt när den beskattningsbara personen inte är etablerad i den medlemsstat där skatten ska betalas. För att säkerställa en korrekt tillämpning av mervärdesskattesystemet och för att undvika överlappande arbete och administrativ börda för skattemyndigheter och företag**

⁶ Rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 268, 12.10.2010, s. 1).

⁷ Rådets direktiv [...] /EU av den [...] om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller harmonisering och förenkling av vissa regler i mervärdesskattesystemet och om införande av ett slutgiltigt system för beskattning av handel mellan medlemsstaterna (EUT L [...]).

³ COM(2017) 569 final av den 4 oktober 2017.

bör den medlemsstat där den beskattningsbara personen är etablerad, om minst två medlemsstater anser att det nödvändigt att göra en administrativ utredning av de belopp som deklarerats av en beskattningsbar person som inte är etablerad på deras territorium, men som beskattas där, genomföra utredningen och de anmodande medlemsstaterna bistå etableringsmedlemsstaten genom att aktivt delta i revisionen.

- 3) Vidarebefordran av information utan föregående begäran till de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater i enlighet med rådets förordning (EU) nr 904/2010⁴ bör vara så enkel och effektiv som möjligt. Det är därför nödvändigt att ge de behöriga myndigheterna möjlighet att vidarebefordra information på annat sätt än genom standardformulären när de bedömer det vara nödvändigt.
- 4) Begreppet certifiering av den beskattningsbara personen är en av de viktigaste beståndsdelarna i förslaget om det slutgiltiga mervärdesskattesystemet och kommer också att användas för vissa förenklingsåtgärder inom ramen för det nuvarande mervärdesskattesystemet. Begreppet certifierad beskattningsbar person bör göra det möjligt att bevisa att en viss beskattningsbar person kan betraktas som en pålitlig skattebetalare inom unionen.
- 5) Vissa av reglerna i direktiv 2006/112/EG⁵ för transaktioner som anses vara bedrägerikänsliga ska bara tillämpas om certifierade beskattningsbara personer är inblandade. Det är därför viktigt att en certifierad beskattningsbar persons status kan kontrolleras med hjälp av elektroniska medel för att garantera att dessa regler kan tillämpas.
- 6) Som ett första steg i riktning mot ett slutgiltigt mervärdesskattesystem, som föreslås i kommissionens meddelande om en handlingsplan för mervärdesskatt – Mot ett gemensamt mervärdesskatteområde i EU – Dags för beslut⁶, kommer förfarandet för omvänd betalningsskyldighet att tillämpas på unionsinterna leveranser av varor när den person som förvärvar varorna är en certifierad beskattningsbar person. Det är därför viktigt för beskattningsbara personer som utför leveranser av varor inom unionen att få veta om deras kunder har beviljats status som certifierad beskattningsbar person. Med hänsyn till den praktiska likheten med nuvarande undantag från skatteplikt för unionsinterna leveranser av varor och för att undvika onödiga kostnader eller andra bördor, bör information om den certifierade beskattningsbara personens status tillhandahållas genom systemet för utbyte av information om mervärdesskatt (VIES).
- 7) För att tillhandahålla information om beskattningsbara personer i medlemsstaterna och deras status som certifierade beskattningsbara personer bör medlemsstaterna registrera och spara aktuell status för beskattningsbara personer som har beviljats status som certifierad beskattningsbar person av en behörig myndighet i den medlemsstaten i ett elektroniskt system. Skattemyndigheterna i en medlemsstat bör därefter ge skattemyndigheterna i andra medlemsstater automatiserad åtkomst till denna information. Dessutom

⁴ Rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 268, 12.10.2010, s. 1).

⁵ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁶ COM(2016) 148 final av den 7 april 2016.

bör de också, på begäran av vissa personer som anges i förordning (EU) nr 904/2010, på elektronisk väg kunna bekräfta varje beskattningsbar persons status som certifierad beskattningsbar person, om denna status är relevant för dessa transaktioner.

- 8) Det undantag från skatteplikt för import av varor som föreskrivs i artikel 143.2 i direktiv 2006/112/EG (nedan kallat tullförfarande 42) missbrukas ofta och varorna avleds till den svarta marknaden utan att mervärdesskatt har betalats. Det är därför av avgörande betydelse att tulltjänstemännen, vid kontroll av huruvida villkoren för att bevilja undantag är uppfyllda, ges tillgång till registreringsnumren för mervärdesskatt. Dessutom bör den information som samlats in av tullmyndigheterna, inom ramen för detta förfarande, också göras tillgänglig för de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där det efterföljande unionsinterna förvärvet måste äga rum.
- 9) För att bekämpa bedrägerier som uppkommer i samband med det dubbla mervärdesskattesystem som gäller för bilar bör sambandstjänstemännen för Eurofisc på automatisk väg kunna få tillgång till uppgifter om fordonsregistrering. Det skulle göra det möjligt för dem att snabbt identifiera vem som har begått de bedrägliga transaktionerna och var. Sådan tillgång bör göras tillgänglig via programvaran för det europeiska informationssystemet avseende fordon och körkort (Eucaris), vars användning är obligatorisk för medlemsstaterna inom ramen för rådets beslut 2008/615/RIF⁷ och rådets beslut 2008/616/RIF⁸ när det gäller uppgifter i fordonsregister.
- 10) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av bestämmelserna om automatiserad åtkomst till uppgifter som samlats in av tullmyndigheterna och uppgifter ur fordonsregister bör genomförandebefogenheter delegeras till kommissionen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁹.
- 11) För att kunna säkerställa ändamålsenlig och effektiv tillsyn i fråga om mervärdesskatt vid gränsöverskridande transaktioner innehåller förordning (EU) nr 904/2010 bestämmelser om tjänstemäns närvaro på administrativa kontor och under administrativa utredningar i andra medlemsstater. För att stärka skattemyndigheternas förmåga att kontrollera gränsöverskridande leveranser bör gemensamma revisioner göras för att tjänstemän från två eller fler medlemsstater ska kunna bilda en gemensam revisionsgrupp och aktivt delta i en gemensam administrativ utredning.
- 12) När beskattningsbara personer som är etablerade i en medlemsstat levererar varor eller tillhandahåller tjänster till kunder som är etablerade i en annan medlemsstat, är de i allt större utsträckning föremål för skyldigheter i den andra medlemsstaten. Detta beror ofta på den tekniska utvecklingen. För att underlätta en korrekt tillämpning av mervärdesskatt på sådana gränsöverskridande

⁷ Rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet (EUT L 210, 6.8.2008, s. 1).

⁸ Rådets beslut 2008/616/RIF av den 23 juni 2008 om genomförande av beslut 2008/615/RIF (EUT L 210, 6.8.2008, s. 12).

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

transaktioner bör den mekanism varigenom information görs tillgänglig för beskattningsbara personer utvidgas till att omfatta annan information, särskilt skattesatser och åtgärder som riktar sig till små företag.

- 13) För att bekämpa de allvarligaste gränsöverskridande bedrägerierna är det nödvändigt att klargöra och stärka Eurofiscs styrning, uppgifter och funktion. Sambandstjänstemännen i Eurofisc bör kunna få tillgång till, utbyta, behandla och analysera all nödvändig information snabbt och samordna eventuella uppföljningsåtgärder. Det är också nödvändigt att stärka samarbetet med andra myndigheter som deltar i bekämpningen av mervärdesskattebedrägerier på unionsnivå, i synnerhet genom utbyte av riktad information med Europol och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning. Därför bör sambandstjänstemännen för Eurofisc kunna utbyta, på eget initiativ eller på grundval av en begäran, information och underrättelser med Europol och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning. Detta skulle göra det möjligt för sambandstjänstemännen för Eurofisc att få tillgång till uppgifter och underrättelser som innehas av Europol och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning, för att identifiera dem som bär det verkliga ansvaret för mervärdesskattebedrägerierna.
- 14) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av bestämmelserna om Eurofisc bör kommissionen ges genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.
- 15) Att organisera vidarebefordran av ansökningar om återbetalning av mervärdesskatt – enligt artikel 5 i rådets direktiv 2008/9/EG¹⁰ – innebär en möjlighet att minska den administrativa bördan för de behöriga myndigheterna när de återkräver obetalda mervärdesskatteskulder i etableringsmedlemsstaten.
- 16) För att skydda unionens ekonomiska intressen mot allvarliga gränsöverskridande mervärdesskattebedrägerier bör de medlemsstater som deltar i den europeiska åklagarmyndigheten lämna information till den myndigheten, bland annat via sambandstjänstemännen i Eurofisc, om de allvarligaste brott som riktar sig mot det gemensamma systemet för mervärdesskatt i den mening som avses i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371¹¹.
- 17) Medlemsstaterna bör också lämna information till Europeiska byrån för bedrägeribekämpning om brott som riktar sig mot det gemensamma systemet för mervärdesskatt, om de anser att det är lämpligt. Detta skulle göra det möjligt för Europeiska byrån för bedrägeribekämpning att fullgöra sitt uppdrag att utföra administrativa utredningar av bedrägerier, korruption och annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen, och för att bistå medlemsstaterna så att de kan samordna sina åtgärder för att skydda unionens ekonomiska intressen mot bedrägerier.

¹⁰ Rådets direktiv 2008/9/EG av den 12 februari 2008 om fastställande av närmare regler för återbetalning av mervärdesskatt enligt direktiv 2006/112/EG till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten, utan i en annan medlemsstat (EUT L 44, 20.2.2008, s. 23).

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

- 18) Kommissionen kan bara få tillgång till de uppgifter som tillhandahållits eller inhämtats enligt förordning (EU) nr 904/2010 i den mån som det är nödvändigt för drift, underhåll och utveckling av de elektroniska system som kommissionen förvaltar och som medlemsstaterna använder vid tillämpningen av denna förordning.
- 19) Vid tillämpningen av denna förordning är det lämpligt att överväga begränsningar av vissa rättigheter och skyldigheter som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679¹² för att skydda de intressen som avses i artikel 23.1 e i den förordningen. Sådana begränsningar är nödvändiga och proportionerliga med hänsyn till medlemsstaternas potentiella inkomstbortfall och den centrala betydelsen av att göra information tillgänglig för att effektivt bekämpa bedrägerier.
- 20) I direktiv 2006/112/EG fastställs regler för transaktioner som bara tillämpas om certifierade beskattningsbara personer är inblandade och nya regler om skattesatser och för små företag. Det är därför nödvändigt att skjuta upp tillämpningen av åtgärderna i denna förordning avseende status som certifierad beskattningsbar person och för den information som ska göras tillgänglig för beskattningsbara personer om skattesatser och särskilda regler för små företag fram till dess att dessa regler tillämpas. Eftersom genomförandet av bestämmelserna om automatiserad åtkomst till uppgifter som samlats in av tullmyndigheterna och uppgifter ur fordonsregister kommer att kräva ny teknisk utveckling är det nödvändigt att skjuta upp tillämpningen av dem för att göra det möjligt för medlemsstaterna och kommissionen att genomföra dessa förändringar.
- 21) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att förbättra samarbetsinstrumenten mellan medlemsstaterna och bekämpa gränsöverskridande bedrägerier i fråga om mervärdesskatt, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- 22) ☞ Förordning (EU) nr 904/2010 bör därför ändras i enlighet med detta.
- HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EU) nr 904/2010

Förordning (EG) nr 904/2010 ska ändras på följande sätt:

- (1) Artikel 7 ska ändras på följande sätt:
- (a) Punkt 3 ska utgå.
 - (b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

”4. Den begäran som avses i punkt 1 får innehålla en motiverad begäran om en särskild administrativ utredning. Den tillfrågade myndigheten ska inleda en administrativ utredning i samordning med den begärande myndigheten. De verktyg och förfaranden som avses i artiklarna 28–30 i denna förordning får användas. Om den tillfrågade myndigheten anser att det inte krävs någon administrativ utredning, ska den omedelbart underrätta den begärande myndigheten om skälen till detta.

Trots vad som sägs i första stycket får en utredning avseende de belopp som deklarerats av en beskattningsbar person etablerad i den medlemsstat där den tillfrågade myndigheten är belägen och vilka är beskattningsbara i den begärande myndighetens medlemsstat vägras, endast av något av följande skäl:

a) De skäl som föreskrivs i artikel 54.1, efter prövning av den tillfrågade myndigheten i överensstämmelse med en förklaring om bästa praxis i fråga om sambandet mellan denna punkt och artikel 54.1, som ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

b) De skäl som föreskrivs i artikel 54.2, 54.3 och 54.4.

c) Skälet att den tillfrågade myndigheten redan har överlämnat information till den begärande myndigheten om samma beskattningsbara person, som inhämtats genom en administrativ utredning som genomförts för mindre än två år sedan.

Om den tillfrågade myndigheten vägrar att göra en sådan administrativ utredning som avses i andra stycket av de skäl som nämns i leden a och b, ska den ändå förse den begärande myndigheten med uppgifter om datum och belopp för alla berörda leveranser och tillhandahållanden som under de senaste två åren gjorts av den beskattningsbara personen i den begärande myndighetens medlemsstat.

När de behöriga myndigheterna i minst två medlemsstater anser att en administrativ utredning är nödvändig, ska den tillfrågade myndigheten inte vägra att utföra denna utredning. Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns arrangemang som inrättats mellan dessa begärande och tillfrågade myndigheter varigenom bemyndigade tjänstemän från de begärande myndigheterna ska delta i den administrativa utredning som utförs på den tillfrågade myndighetens territorium för att samla in de uppgifter som avses i andra stycket. Sådana administrativa utredningar ska utföras gemensamt av tjänstemännen från den tillfrågade och de begärande myndigheterna. Tjänstemännen från de begärande myndigheterna ska utöva samma kontrollbefogenheter som tillkommer tjänstemännen i den tillfrågade myndigheten. Tjänstemännen från de begärande myndigheterna ska få tillträde till samma lokaler och tillgång till samma handlingar som den tillfrågade myndighetens tjänstemän i det enda syftet att utföra den administrativa utredningen.”

(2) Artikel 13.3 ska ersättas med följande:

”3. Informationen ska översändas med hjälp av standardformulär eller på andra sätt som de respektive behöriga myndigheterna anser vara lämpliga. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta standardformulär. Dessa

genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.

4) Artikel 17 ska ersättas med följande:

'Article 17

1. — Varje medlemsstat ska i ett elektroniskt system lagra följande information:

~~Information som den inhämtar enligt avdelning XI kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG.~~

~~b) Uppgifter om identitet, verksamhet, rättslig form och adress avseende personer som tilldelats ett registreringsnummer för mervärdesskatt, som inhämtas enligt artikel 213 i direktiv 2006/112/EG, samt datum för när detta nummer tilldelades.~~

~~c) Uppgifter om tilldelade registreringsnummer för mervärdesskatt som blivit ogiltiga, och de datum då dessa nummer blev ogiltiga.~~

~~d) Information som den inhämtar enligt artiklarna 360, 361, 364 och 365 i direktiv 2006/112/EG samt, från och med den 1 januari 2015, information som inhämtats enligt artiklarna 369c, 369f och 369g i det direktivet.~~

~~e) Information om status som certifierad beskattningsbar person enligt artikel 13a i direktiv 2006/112/EG, samt datum för när denna status har beviljats, vägrats eller återkallats.”~~

2. — De tekniska detaljerna för den automatiserade förfrågan om den information som avses i punkt 1 b, c, och d ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.”

(3) Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska följande läggas till som led e:

”e) Information om status som certifierad beskattningsbar person enligt artikel 13a i direktiv 2006/112/EG, samt datum för när denna status har beviljats, vägrats eller återkallats.”

(b) I punkt 1 ska följande läggas till som led f:

”f) information som den inhämtar enligt leden a och b i artikel 143.2 i direktiv 2006/112/EG samt ursprungsland, destinationsland, varukod, valuta, det totala beloppet, växelkurser, priset på de enskilda varorna och nettovikten.”

(c) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta de tekniska detaljerna för den automatiserade förfrågan om informationen som avses i punkt 1 b–e i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.”

(d) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta de tekniska detaljerna för den automatiserade förfrågan om informationen som avses i punkt 1 b–f i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.”

(e) Följande punkt ska läggas till som punkt 3:

”3. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa de exakta kategorierna av information som avses i punkt 1 f i denna artikel. Dessa

genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.”

(4) Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

(a) Följande punkt ska införas som punkt 1a:

”1a. Varje medlemsstat ska bevilja de tjänstemän som kontrollerar de krav som föreskrivs i artikel 143.2 i direktiv 2006/112/EG åtkomst till den information som avses i artikel 17.1 b och c i denna förordning för vilka automatiserad åtkomst har beviljats av de övriga medlemsstaterna.”

(b) I punkt 2 ska led e ändras på följande sätt:

i) Punkt i och ii ska ersättas med följande:

”i) Åtkomsten ska ha samband med en utredning av misstänkt bedrägeri eller för att finna eller identifiera bedragare.

ii) Åtkomsten ska ske genom en sambandstjänsteman för Eurofisc, enligt artikel 36.1, som har en personlig användaridentitet för det elektroniska system som ger tillgång till denna information.”

ii) Led iii ska utgå.

(c) Följande punkt ska införas som punkt 2 a:

”2a. Vad gäller den information som avses i artikel 17.1 f ska åtminstone följande uppgifter vara tillgängliga:

a) Registreringsnummer för mervärdesskatt som tilldelats av den medlemsstat som tar emot informationen.

b) Registreringsnummer för mervärdesskatt för importören eller dennes skatteombud som levererar varorna till personer som tilldelats ett registreringsnummer för mervärdesskatt enligt led a.

c) Uppgift om ursprungsland, destinationsland, varukod, valuta, det totala beloppet, växelkurser, priset på de enskilda varorna och nettovikten av de importerade varorna åtföljs av en unionsintern leverans av varor från varje person som avses i led b till varje person som har tilldelats ett registreringsnummer för mervärdesskatt enligt led a.

d) Uppgift om ursprungsland, destinationsland, varukod, valuta, det totala beloppet, växelkurser, priset på de enskilda varorna och nettovikten av de importerade varorna åtföljs av en unionsintern leverans av varor från varje person enligt led b till varje person som har tilldelats ett registreringsnummer för mervärdesskatt som tilldelats av en annan medlemsstat enligt följande villkor:

i) Åtkomsten ska ha samband med en utredning av misstänkt bedrägeri eller för att finna eller identifiera bedragare.

ii) Åtkomsten ska ske genom en sambandstjänsteman för Eurofisc, enligt artikel 36.1, som har en personlig användaridentitet för det elektroniska system som ger tillgång till denna information.

De värden som avses i leden c och d ska uttryckas i den informationslämnande medlemsstatens valuta och hänföra sig till varje enskilt administrativt dokument som lämnats.”

- (d) Följande punkt ska läggas till som punkt 3:
- ”3. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa de praktiska formerna vad gäller villkoren enligt punkt 2 e i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.”
- (e) Punkt 3 ska ersättas med följande:
- ”3. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa de praktiska formerna vad gäller villkoren enligt punkt 2 e och 2a d i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.”
- (5) Följande artikel ska införas som artikel 21a:
- ”Artikel 21a
1. Varje medlemsstat ska bevilja den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat automatiserad åtkomst till följande information avseende nationella fordonsregistreringar:
- a) uppgifter om fordonet,
- b) uppgifter om fordonsägare och fordonsinnehavare i vars namn fordonet är registrerat, i enlighet med den definition som anges i lagstiftningen i den medlemsstat där registreringen sker.
2. Åtkomst till den information som avses i punkt 1 ska beviljas på följande villkor:
- i) Åtkomsten ska ha samband med en utredning av misstänkt bedrägeri eller för att finna eller identifiera bedragare.
- ii) Åtkomsten ska ske genom en sambandstjänsteman för Eurofisc, enligt artikel 36.1, som har en personlig användaridentitet för det elektroniska system som ger tillgång till denna information.
3. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa de exakta kategorierna av information och de tekniska detaljerna för den automatiserade förfrågan om informationen som avses i punkt 1 i denna artikel och de praktiska arrangemangen när det gäller de villkor som föreskrivs i punkt 2 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.”
- (6) I artikel 24 ska andra stycket ersättas med följande:
- ”Medlemsstaterna ska ansvara för all nödvändig utveckling av sina system som krävs för att informationen ska kunna utbytas med hjälp av CCN/CSI-nätet eller något annat liknande nätverk som används för samma ändamål.”
- (7) Rubriken på kapitel VII ska ersättas med följande:
- ”NÄRVARO VID DE ADMINISTRATIVA MYNDIGHETERNA OCH VID
ADMINISTRATIVA UTREDNINGAR OCH GEMENSAMMA
REVISIONER”
- (8) Artikel 28 ska ändras på följande sätt:
- (a) Följande punkt ska införas som punkt 2 a:

”2 a. Genom överenskommelse mellan den begärande myndigheten och den tillfrågade myndigheten, och på de villkor som fastställts av den senare, får tjänstemän som bemyndigats av den begärande myndigheten, i syfte att inhämta och utbyta sådan information som avses i artikel 1, delta i de administrativa utredningar som utförs på den tillfrågade medlemsstatens territorium. Tjänstemännen i den tillfrågade och den begärande myndigheten ska gemensamt genomföra sådana administrativa utredningar. Tjänstemännen från den begärande myndigheten ska utöva samma kontrollbefogenheter som tillkommer tjänstemännen i den tillfrågade myndigheten. Tjänstemännen från de begärande myndigheterna ska få tillträde till samma lokaler och tillgång till samma handlingar som den tillfrågade myndighetens tjänstemän och endast för ändamål som har samband med den pågående administrativa utredningen. Genom överenskommelse mellan den begärande myndigheten och den tillfrågade myndigheten, och på de villkor som fastställts av den tillfrågade myndigheten, får båda myndigheterna utarbeta en gemensam revisionsberättelse.”

(b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. De tjänstemän från den begärande myndigheten som uppehåller sig i en annan medlemsstat i enlighet med punkterna 1, 2 och 2a ska alltid kunna uppvisa en skriftlig fullmakt, där deras identitet och officiella behörighet anges.”

(9) ➤ Paragraph 1 of Artikel 31.1 ska ersättas med följande:

”1. De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat ska säkerställa att personer som berörs av unionsinterna leveranser av varor eller unionsinternt tillhandahållande av tjänster samt icke etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller telekommunikationstjänster, radio- och televisionstjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg, särskilt sådana som avses i bilaga II till direktiv 2006/112/EG, har möjlighet att för dessa typer av transaktioner få en elektronisk bekräftelse på giltigheten av registreringsnumret för mervärdesskatt för varje angiven person liksom dennes namn och adress. De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat ska också säkerställa att det på elektronisk väg går att kontrollera om varje angiven person är en certifierad beskattningsbar person enligt artikel 13a i direktiv 2006/112/EG, om denna skattestatus är relevant för tillämpningen av denna artikel. Denna information ska motsvara de uppgifter som avses i artikel 17 i denna förordning.”

(10) Artikel 32.1 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen ska, på grundval av den information som lämnats av medlemsstaterna, på sin webbplats offentliggöra närmare uppgifter om de bestämmelser som godkänts av de olika medlemsstater som genomför avdelning VIII kapitel 2 artikel 167a, avdelning XI kapitel 3 och avdelning XII kapitel 1 i direktiv 2006/112/EG.”

(11) Artikel 33 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Genom detta kapitel upprättas ett nätverk för snabbt utbyte, behandling och analys av riktad information mellan medlemsstaterna och för samordning av eventuella uppföljningsåtgärder (nedan kallat *Eurofisc*)

som ska främja och underlätta det multilaterala samarbetet i kampen mot mervärdesskattebedrägeri.”

(b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Leden b och c ska ersättas med följande:

”b) Utföra och samordna det snabba multilaterala utbytet och gemensam beredning och analys av riktad information inom de områden där Eurofisc bedriver sin verksamhet (nedan kallade Eurofiscs verksamhetsområden).

c) Samordna de insatser som görs av Eurofiscs sambandstjänstemän enligt artikel 36.1 i de deltagande medlemsstaterna i samband med mottagna varningar och underrättelser.

ii) Följande led ska läggas till som led d:

”d) Samordna deltagande medlemsstaters administrativa utredningar av misstänkta och konstaterade bedragare som identifierats av Eurofiscs sambandstjänstemän enligt artikel 36.1.”

(12) Artikel 34.2 ska ersättas med följande:

”2. De medlemsstater som har valt att delta i ett verksamhetsområde inom Eurofisc ska aktivt medverka i det multilaterala utbytet och den gemensamma beredningen och analysen av riktad information mellan samtliga deltagande medlemsstater och i samordningen av uppföljningsåtgärder.”

(13) Artikel 35 ska ersättas med följande:

”Artikel 35

Eurofisc ska få tekniskt och logistiskt stöd från kommissionen. Kommissionen ska inte ha tillgång till den information enligt artikel 1 som kan utbytas inom Eurofisc, utom under de omständigheter som anges i artikel 55.2.

(14) Artikel 36 ska ändras på följande sätt:

(a) Följande punkt ska införas som punkt 1 a:

”1a. Medlemsstaternas sambandstjänstemän ska för en begränsad tidsperiod utse en ordförande bland Eurofiscs sambandstjänstemän.

Medlemsstaternas sambandstjänstemän ska:

a) Enas om att fastställa och avsluta Eurofiscs verksamhetsområden.

b) Granska alla frågor som rör Eurofiscs operativa funktion.

c) Minst en gång om året bedöma effektiviteten och ändamålsenligheten i Eurofiscs verksamhet.

d) Godkänna den årliga rapport som avses i artikel 37.

Eurofiscs ordförande ska säkerställa att Eurofisc fungerar väl.”

(b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Sambandstjänstemännen i de medlemsstater som deltar i ett särskilt verksamhetsområde i Eurofisc (nedan kallade deltagande sambandstjänstemän för Eurofisc) ska för en begränsad tidsperiod utse en verksamhetssamordnare bland de deltagande sambandstjänstemännen.

Verksamhetsområdessamordnarna för Eurofisc ska

a) sammanställa den information som tagits emot från de deltagande sambandstjänstemännen för Eurofisc enligt överenskommelse mellan verksamhetsområdessamordnarna och göra den tillgänglig för andra deltagande sambandstjänstemän för Eurofisc, denna information ska utbytas på elektronisk väg,

b) säkerställa att den information som tagits emot från de deltagande sambandstjänstemännen för Eurofisc behandlas och analyseras tillsammans med relevanta målinriktade uppgifter som meddelats eller erhållits i enlighet med denna förordning, enligt överenskommelse mellan deltagarna i verksamhetsområdet, och göra resultaten tillgängliga för de deltagande sambandstjänstemännen för Eurofisc,

c) ge återkoppling till alla deltagande sambandstjänstemännen för Eurofisc,

d) lägga fram en årsrapport om verksamheten inom verksamhetsområdet till medlemsstaternas sambandstjänstemän.

(c) Följande punkter 3, 4 och 5 ska läggas till:

”3. Verksamhetsområdessamordnarna för Eurofisc kan, på eget initiativ eller på begäran, vidarebefordra vissa av de inhämtade och behandlade uppgifterna till Europol och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), i enlighet med vad som överenskommits med deltagarna i verksamhetsområdet.

4. Verksamhetsområdessamordnarna för Eurofisc ska göra den information som tas emot från Europol och Olaf tillgänglig för de andra deltagande sambandstjänstemännen för Eurofisc, denna information ska utbytas på elektronisk väg.

5. Verksamhetsområdessamordnarna för Eurofisc ska också säkerställa att den information som tagits emot från Europol och Olaf behandlas och analyseras tillsammans med relevanta målinriktade uppgifter som meddelats eller erhållits i enlighet med denna förordning, enligt överenskommelse mellan deltagarna i verksamhetsområdet, och göra resultaten tillgängliga för de deltagande sambandstjänstemännen för Eurofisc.”

(15) Artikel 37 ska ersättas med följande:

”Artikel 37

Ordföranden i Eurofisc ska lägga fram en årsrapport över verksamheten för varje verksamhetsområde för den kommitté som anges i artikel 58.1.

Kommissionen ska genom genomförandeakter anta de praktiska förfarandena för Eurofisc. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.”

(16) I artikel 48.1 ska följande stycken läggas till:

”När etableringsmedlemsstaten får kännedom om att en beskattningsbar person som ansöker om återbetalning av mervärdesskatt i enlighet med artikel 5 i direktiv 2008/9/EG har obestridliga mervärdesskattskyldigheter i den

etableringsmedlemsstaten, kan den informera den återbetalande medlemsstaten om dessa skyldigheter så att den återbetalande medlemsstaten kan begära att den beskattningsbara personen godkänner överföring av återbetalning av mervärdesskatt direkt till etableringsmedlemsstaten för att fullgöra de utestående mervärdesskattskyldigheterna. Om den beskattningsbara personen samtycker till denna överföring ska den återbetalande medlemsstaten på den beskattningsbara personens vägnar överföra detta belopp till etableringsmedlemsstaten i den mån det är nödvändigt för att fullgöra de utestående mervärdesskattskyldigheterna. Etableringsmedlemsstaten ska informera den beskattningsbara personen om huruvida det överförda beloppet är ett fullständigt eller delvist fullgörande av mervärdesskattskyldigheterna inom 15 dagar efter mottagandet av överföringen från den återbetalande medlemsstaten.

När etableringsmedlemsstaten får kännedom om att en beskattningsbar person som ansöker om återbetalning av mervärdesskatt i enlighet med artikel 5 i direktiv 2008/9/EG har mervärdesskattskyldigheter som bestrids i den etableringsmedlemsstaten kan den informera den återbetalande medlemsstaten om dessa skyldigheter så att den återbetalande medlemsstaten kan begära den beskattningsbara personens godkännande om överföring av återbetalning av mervärdesskatt direkt till etableringsmedlemsstaten så att det kan stå kvar som en säkerhetsåtgärd. Om den beskattningsbara personen samtycker till denna överföring och till att beloppet hålls kvar ska den återbetalande medlemsstaten på den beskattningsbara personens vägnar överföra detta belopp till etableringsmedlemsstaten i den mån det är nödvändigt för att säkra betalningen av de mervärdesskattskyldigheter som bestrids. Etableringsmedlemsstaten ska informera den beskattningsbara personen om överföringen och om kvarhållandet av det överförda beloppet inom 15 dagar efter mottagandet av överföringen från den återbetalande medlemsstaten. Överföringen av beloppet till etableringsmedlemsstaten ska bara tillåtas om etableringsmedlemsstaten har inrättat en effektiv rättslig kontroll som gör det möjligt för domstolar att på begäran av den beskattningsbara personen och under alla stadier av förfarandena bevilja ett frigörande av det kvarhållna beloppet eller en del av det.”

- (17) Rubriken på kapitel XIII ska ersättas med följande:

”FÖRBINDELSER MED KOMMISSIONEN OCH UNIONENS ÖVERIGA INSTITUTIONER, ORGAN OCH BYRÅER”.

- (18) I artikel 49 ska följande punkt 2a läggas till:

”2 a. De medlemsstater som deltar i den europeiska åklagarmyndigheten ska tillhandahålla den myndigheten, i enlighet med artikel 24 i rådets förordning (EU) 2017/1939(*), all tillgänglig information om allvarliga brott som riktar sig mot det gemensamma systemet för mervärdesskatt som avses i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371(**).

Medlemsstaterna får meddela Europeiska byrån för bedrägeribekämpning alla tillgängliga uppgifter om brott som riktar sig mot det gemensamma systemet för mervärdesskatt för att göra det möjligt för den att överväga lämpliga åtgärder i enlighet med sitt mandat.”

(*) Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

(19) Artikel 55 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Personer som är vederbörligen ackrediterade av kommissionens ackrediteringsmyndighet för säkerhet kan få tillgång till denna information endast i den mån det är nödvändigt för drift, underhåll och utveckling av de elektroniska system som förvaltas av kommissionen och som medlemsstaterna använder för att genomföra denna förordning.”

(b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Lagring, behandling eller utbyte av information enligt denna förordning ska omfattas av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 (*). Medlemsstaterna ska emellertid, för en korrekt tillämpning av denna förordning, begränsa räckvidden för de skyldigheter och rättigheter som avses i artiklarna 12–22 och artiklarna 5 och 34 i förordning (EU) 2016/679 i den utsträckning det behövs för att skydda de intressen som avses i artikel 23.1 i den förordningen. Behandling och lagring av uppgifter enligt denna förordning ska utföras endast för de ändamål som anges i artikel 1.1 i denna förordning och lagringsperioderna för dessa uppgifter ska begränsas i den mån detta är nödvändigt för att uppnå dessa ändamål.”

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

(20) Artikel 58.2 ska ersättas med följande:

”2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i Europaparlamentets och rådets(*) förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.”

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

(21) Bilaga I ska utgå.

Artikel 2

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

~~Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2019.~~

Leden a och c i artikel 1.3 och artikel 1.9 ska tillämpas från och med den 1 januari 2019.

Leden b, d och e i artikel 1.3, leden a, c och e i artikel 1.4 och artikel 1.5 ska tillämpas från och med den 1 januari 2020.

Artikel 1.10 ska tillämpas från och med den 1 juli 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*